

Den af Retten anførte retspraksis omhandler kendskab vedrørende forekomsten af retsakter, der påvirker eller vedrører en sagsøger.

Appellanten anlagde sag til prøvelse af en national rets afgørelse om udsættelse, eftersom appellanten bestred, at Unionens stillingtagen til de omhandlede afgørelser fra Kommissionen udgjorde et spørgsmål, der gik forud for afgørelsen af appellants erstatningssøgsmål. Det er udelukkende i den sag, som er genstand for den procesfuldmagt, de indbyrdes har udstedt, dvs. vedrørende det erstatningssøgsmål, som var anlagt for den nationale retsinstant, at appellanten og dennes repræsentant kan anses for at være en og samme person i retlig henseende.

Henset til, at de beføjelser, som appellanten havde overdraget til sin retlige repræsentant, alene vedrørte det erstatningssøgsmål, som var anlagt for den nationale retsinstant, var den retlige repræsentant hverken forpligtet til at informere appellanten eller til at begære indsigt i den fulde ordlyd af de anfægtede retsakter inden for en »rimelig frist« i EU-retlig forstand, eftersom hans fuldmagt ikke omfattede disse tilfælde. Alene appellanten selv kunne fremsætte en sådan begæring personligt fra det tidspunkt, hvor vedkommende fik kendskab til, at EU-lovgivningen påvirkede ham.

II. Urigtig fortolkning og anvendelse af retspraksis om en »rimelig frist«

Den af Retten nævnte retspraksis kan ikke anvendes på den foreliggende sag, idet omstændighederne i de anførte sager ikke svarer til omstændighederne i nærværende sag.

III. Urigtig kvalificering af Kommissionens skrivelse af 24. februar 2017

Den nationale retsinstant vedtog en afgørelse om at forkaste en af OPS Újpest Kft indgivet klage, idet denne ret herved støttede sig på sagsøgtets oplysningsskrivelse, hvilken afgørelse påvirkede appellants interesser, idet den ændrede dennes retsstilling væsentligt, eftersom den nationale retsinstant på grundlag af den nævnte skrivelse fastslog, at de nationale myndigheder ulovligt havde ydet støtte.

IV. Tilsidesættelse af appellants ret til forsvar. Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 126 i Rettens procesreglement

Selv om Retten traf foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, anmodede den ikke parterne om at fremsætte bemærkninger til, om sagen var anlagt rettidigt. Det var i den appellerede kendelse, at Retten for første gang undersøgte spørgsmålet om sagsanlæg efter fristens udløb, og det var på grundlag af denne faktor, at den afviste sagen uden at give parterne, og navnlig appellanten, mulighed for at fremsætte argumenter eller gøre indsigelser herimod.

Eftersom den nævnte anmodning ikke blev fremsat, kunne appellanten ikke fremlægge et dokument, som kunne have støttet selskabets opfattelse af, at sagen var anlagt rettidigt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. februar 2020 — Rottendorf Pharma GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld

(Sag C-92/20)

(2020/C 201/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rottendorf Pharma GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 239, stk. 1, andet led, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at tolden kan godtgøres i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor de ikke-fællesskabsvarer, som den berettigede har indført, genudføres fra Fællesskabets toldområde, og den situation, der har ført til toldskyldens opståen, skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Schwechat (Østrig) den 25. februar 2020 — JU mod Air France Direktion für Österreich

(Sag C-93/20)

(2020/C 201/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Schwechat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JU

Sagsøgt: Air France Direktion für Österreich

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 31, stk. 2, sammenholdt med artikel 31, stk. 4, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montrealkonventionen) ⁽¹⁾, fortolkes således, at en beskadigelse af den indcheckede bagage, som er opstået om bord på flyet eller i en periode, hvor den indcheckede bagage var i luftfartsselskabets forvaring, i tilfælde af forsinket udlevering i hvert fald skal anmeldes til luftfartsselskabet senest syv dage efter, at bagagen er stillet til rådighed for modtageren, og at luftfartsselskabet ellers ikke kan drages til ansvar, medmindre det har gjort sig skyldigt i svig?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 31, stk. 2, sammenholdt med artikel 31, stk. 4, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montrealkonventionen), fortolkes således, at en beskadigelse af den indcheckede bagage, som er opstået om bord på flyet eller i en periode, hvor den indcheckede bagage var i luftfartsselskabets forvaring, i tilfælde af forsinket udlevering skal anmeldes til luftfartsselskabet senest 21 dage efter, at bagagen er stillet til rådighed for modtageren, og at luftfartsselskabet ellers ikke kan drages til ansvar, medmindre det har gjort sig skyldigt i svig?

⁽¹⁾ 2001/539/EF: Rådets afgørelse af 5. april 2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT 2001, L 194, s. 38).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Linz (Østrig) den 25. februar 2020 — Land Oberösterreich mod KV

(Sag C-94/20)

(2020/C 201/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Linz